

“ÖNCÜ İKTİBAS”

Gündemle Yüz Yüze – Gazete Yazıları Seçkisi - Yıl: 2 Sayı: 9

(RAMAZAN ÖZEL SAYISI)

Kalp-Dil-Göz Orucu da Tutmaya Hazır mıyız?

Haftaya bugün, Şehr-i Ramazan'ın ilk gün orucunu tutmak üzere hazırlık yapıyor olacağız. Ertesi günü de (Önümüzdeki hafta Çarşamba günü) Allah rızası için oruç tutmaya başlayacağız inşallah. Rabbim Ramazan-ı Şerif'i milletimiz ve ümmet-i Muhammed için hayırlı, feyizli ve bereketli eylesin. “Kur'an ayı” olan bu mübarek ayda, hem tepeden tırnağa Kur'an-ı Kerim'le yeniden yoğrulmayı, hem de bir yandan “imsak”tan “iftar”a yememek, içmemek ve cinsel ilişkide bulunmamak suretiyle midemize oruç tuttururken, diğer yandan da kalbimize, dilimize, gözümüze ve elimize, özellikle de parmak uçlarımıza kadar tüm organlarımıza oruç tutturmaya hepimizi muvaffak kılsın.

Doğrusu, bütün organlarımıza oruç tutturmaya her zamankinden daha fazla ihtiyacımız var. Seküler hayatın iyiden iyiye neşvünema bulduğu ve seçim sath-ı mâilinde sosyo-politik ortamın giderek gerildiği bir süreçte kalplerimiz suizan, kin, nefret gibi duygularla, dillerimiz yalan, gıybet, iftira gibi âfetlerle, gözlerimiz haram görüntülerle ve özellikle de parmak uçlarımız sosyal medya ayartılarıyla kirleniyorken böyle bir kuşatıcı oruçla kendimizi tutup arınmaya çok ama çok muhtacız.

İmam Gazali böyle bir oruca “sâlihlerin orucu” der ve İhyâ'da bunun bütün organları gûnahtan korumakla sağlanacağını beyan ederek şu hadis-i şerife yer verir:

“Beş şey vardır ki, oruçlunun orucunu bozar: Yalan, gıybet, kovuculuk, yalan yere yemin etmek, şehvetle bakmak.”

Gazali “dil orucu”nu şöyle tanımlar: Dilini hezeyan, yalan, gıybet, kovuculuk, fahiş konuşma, galiz konuşma, kavga ve riya ile konuşmaktan korumak; aynı zamanda dili sükût etmeye zorlamak, Allah'ın zikri ve Kur'an tilâvetiyle meşgul etmektir.

Süfyan-ı Sevri (r.a) ‘Gıybet, orucu bozar’ der. Leys ise, Mücahid'in; “Gıybet ve yalan: İki de orucu bozar” dediğini rivayet eder.

Hz. Peygamber (s.a) şöyle buyurmuştur: “Oruç, mümin için kalkandır. Bu bakımdan herhangi biriniz oruçlu ise, fahiş konuşmasın, cahilce hareket etmesin. Eğer bir kişi kendisiyle çirkin konuşur veya dövüşürse: ‘Ben oruçluyum, ben oruçluyum’ desin.” (Buharî, Müslim)

Gazali, “göz orucu”nu da; ‘göz, çirkin ve istenilmeyen şeylerden korumak, kalbi meşgul eden ve Allah'ın zikrinden alıkoymayan şeylere bakmamaktır’ diye tanımlar.

Efendimiz (s.a) şöyle buyurur: “Haram bakış, İblis'in zehirli oklarından bir oktur. Kim Allah'tan korkarak onu terk ederse, Allah o kuluna tadı kalbinde beliren bir iman ihsan eder.” (Hâkim)

Nur suresinin 30-31. âyetlerinde öncelikle mümin erkeklerin, ardından da mümin kadınların gözlerini haramlardan sakınmaları ve ırzlarını korumaları emir buyrulur.

“Kulak orucu” ise, kulağı günah işitmekten alıkoymaktır. Çünkü söylenilmesi haram olan her şeyin işitilmesi de haramdır. Bu sırta binaen Rabbimiz, gıybet dinleyen ile haram yiyeni eşit tutar:

“Onlar sürekli yalan dinlerler, haram yerler.” (Mâide 5/42)

“Rabbanilerin ve hahamların, onları günah söylemekten, haram yemekten menetmeleri gerekmez miydi? ...Yaptıkları ne de kötüdür!” (Mâide 5/63)

Efendimiz de (s.a) şöyle buyurur: “Gıybet edenle, onu dinleyen, gûnahta ortaklardır.” (Taberânî)

Diğer âzaları da gûnahtan alıkoymak gerekir; el ve ayak gibi. “Salihlerin orucu”böyle tamam olur.

Hâsılı; küçük-büyük tüm günahlar; kalp, göz, dil, kulak, el, ayak gibi organların zincirleme faaliyetleri sonucu gerçekleşir. Şu hadis-i şerif bu hakikati vurgular:

“Gözlerin zinası nazar, kulakların zinası dinlemek, dilin zinası konuşmak, elin zinası dokunmak, ayakların zinası yürümeğidir; kalp onu arzu eder, diler ve avret onları ya doğrular veya yalanlar.” (Buharî, Müslim)

Bütün vücut azalarına oruç tutturmadan sadece yeme-içme ve cinsel ilişkiden uzak duranların orucu hakkında Hz. Peygamber (s.a) şöyle buyurmuştur:

“Nice oruç tutanlar vardır ki, orucundan sadece açlık ve susuzluk elde eder.” (Nesâî, İbn Mâce)

“Kişi yalan sözü ve onunla amel etmeyi terk etmedikçe, Allah'ın onun yiyecek ve içecekten uzak durmasına ihtiyacı yoktur.” (Buharî)

Daha geniş bilgi için “Oruç Ötelere Seyahat” kitabımıza müracaatınızı önerirken, yazımızı şu soruyla bitirelim:

Sadece midemize değil; kalbimize, gözümüze, dilimize, elimize, parmak uçlarımıza, ayaklarımıza, kısaca bütün organlarımıza da oruç tutturmaya hazır mıyız?

Oruç Ramazan'dan sonra, namaz camiden çıkınca, hac Hicaz'dan dönünce başlar.

Oruçla Savaş

New York Times gazetesi, 9 Şubat 1964 günü, Tunus'la ilgili ilginç bir habere yer vermiş. Başlık şöyle: “Tunus, ramazan orucunu engellemeyi başaramadı.”

Devamı, sayfa 2'de...

Aman Ha, Orucumuzu Üzmeyelim

Devamı, sayfa 3'te...

Ramazân ve Cola

Devamı, sayfa 4'te...

Ramazân'a Bakış!

Önümüzdeki çarşamba günü nasip olursa Ramazan ayının ilk gününe kavuşmuş olacağız. Biz bugün bu ay ile ilgili Peygamberimizin irad buyurduğu bir hutbesini konu alan ve yorumlayan bir makaleyi sizlerle paylaşacağız...

Devamı, sayfa 5'te...

Kur'an'dan Ayet Çıkarma Cehaleti

Kitaplarını yaz-boza çevirenler; huzurlarını alamamış olacaklar ki, şimdi de Kur'an-ı Kerim'in akıbetini nasıl kendi akıbetimize çeviririz diye düşünmeye başladılar. Aydınlıklarını şaibeli Fransız 300 yazar Yahudilerin aleyhine olduğuna inandıkları bazı ayetleri Kur'an'dan çıkarmayı teklif etmişler.

Devamı, sayfa 6'da...

Her İnsan, Önce Dinini Öğrenmelidir

Dini, imanı doğru olarak öğrenmek için tek çare, Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarını okumaktır. Bu kitapları bulmak, Allahü teâlânın büyük bir ihsanıdır.

Devamı, sayfa 8'de...

Abdullah YILDIZ/ Yeni Akit / 08.05.2018

Derya Öncü Anadolu Lisesi Kültür Edebiyat Kulübü Yayınıdır

ORUÇLA SAVAS

New York Times gazetesi, 9 Şubat 1964 günü, Tunus’la ilgili ilginç bir habere yer vermiş. Başlık şöyle: “Tunus, ramazan orucunu engellemeyi başaramadı.” Haberin ilk paragrafı, bu merak uyandırıcı başlığı biraz daha açıklıyor: “Başkan Habib Burgiba, Tunus’u modern bir ülkeye dönüştürme yolunda, yabancı gözlemcilerin ‘nadir bir yenilgi’ olarak adlandırdığı bir durumla karşı karşıya. Tunusluların, ramazan orucunu tutmakta, bu yıl hiç olmadıkları kadar titiz ve sıkı davrandığı kaydediliyor.” Metnin devamında, ülkede o yıllarda yaşanan aktüel bir gerilimin ayrıntılarına yer veriliyor. Birkaç yıl boyunca Tunus gündemini meşgul eden meselenin öncesi şöyle:

1956’da Tunus’un Fransızlardan bağımsızlığını kazanması sürecine öncülük eden Habib Burgiba, sonrasında ülkenin ilk devlet başkanı seçilmişti. Tunus’taki bir Fransız lisesinde okuduktan sonra Paris’te hukuk tahsili yapan Burgiba, ülkesine dönüştü jakoben laikliğin yılmaz savunucularından biri haline gelmişti. Bağımsızlığın ilânının ardından, Tunus’u “seküler bir devlet”e kavuşturmak için kolları sıvayan Burgiba’nın hedef seçtiği ilk İslâmi sembollerden biri ramazan orucu oldu.

İlk önce orucun çalışma temposunu düşürdüğünden ve sosyal hayatta verimi azalttığından dem vuran Burgiba, bu konuda resmi demeçler vermekle kalmadı, 1960’ın ramazanında “oruç karşıtı” bir yürüyüş organize ettirdi. Gündüz vakti başkent Tunus’ta toplanan binlerce kişilik destekçi grubunun karşısında bir şişe portakal suyunu kafaya diken Burgiba, “ülkenin ekonomik kalkınması için çalışmanın cihat olduğunu” kaydetti. Burgiba’ya göre, “düşmana karşı güçlü olmak için oruç yemek caiz, hatta şarttı”.

Arka arkaya dört hafta boyunca çalışma randımanının düşmesini “israf” olarak tanımlayan Burgiba, ulema sınıfını da oruç tutmamak gerektiğine dair fetva vermeleri için baskı altına aldı. Tunuslu âlimler, devlet başkanının bu gayri İslâmi tavrına direniş gösterdiler, halk da oruç konusunda geri adım atmadı. Ancak oruç tutmama yönündeki telkin ve yönlendirmeler, devlet dairelerinde çalışan memurlar üzerinde etkili oldu. Habib Burgiba’nın, Tunus toplumunun geleneksel yapısını değiştirmek ve kültürel kodlarıyla oynamak için yaptığı tek şey ramazan orucuna savaş açmak değildi. Devlet başkanlığı koltuğuna oturduktan bir süre sonra kürtağı serbest bıraktı, Müslüman kadınların gayrimüslim erkeklerle evlenebilmelerinin önünü açtı...

Disiplin altına almak istediği kabinesindeki bazı bakanları topluluk huzurunda tokatlayacak kadar nev-i şahsına münhasır bir tarza sahip olan Burgiba, rakiplerine karşı son derece acımasızdı. Bir zamanlar kendisine hizmet etmiş olan yakın adamlarından Salah bin Yusuf’un 1961’de Frankfurt’ta öldürülmesi olayı,

sonradan açıkça ortaya çıkacağı üzere, Burgiba’nın düzenlediği bir suikasttı.

Burgiba döneminde Tunus, İslâmi işlerden sorumlu devlet başkanlığına sahip olmayan tek ülkeydi. İsrail’le normal ilişkiler kurmayı savunan dış politika çizgisiyle de dikkat çeken Burgiba, Arap Birliği’yle ilişkilerini uzun süre mesafeli bir şekilde tuttu. Tunus bu reflekslerinden, sonraki cumhurbaşkanı Zeynelabidin bin Ali zamanında tümüyle vazgeçecekti.

Tunus’un dört bir yanını kendisinin ve yakınlarının isimleriyle donatan Burgiba, ölümünden önce, doğum yeri olan Munastir kentine beyaz mermerden bir mozole yaptırdı, içini de altın varaklarla süsletti. Fransız asıllı ilk karısı Mathilde Lorrain’dan boşandıktan sonra, iktidarı sırasındaki birçok kararın ardındaki gerçek isim olarak gösterilen ikinci eşi Vesîle Ben Ammar’la evlendi. First lady, kabine toplantılarına baskın yapacak kadar dominant bir karaktere sahip olmasının yanı sıra, kimlerin bakan olacağına da bizzat karar veriyordu. 1980’lerin sonuna doğru sosyo-ekonomik durumun kontrolden çıkmaya başladığı Tunus’ta, artık Habib Burgiba’nın başına buyruk yönetiminin de sonuna geliniyordu. Başbakan Zeynelabidin bin Ali, göreve atanmasından hemen sonra, ülkenin ileri gelen yedi doktorunu toplayarak, Burgiba’nın akıl sağlığının devlet başkanlığı yapması için uygun olmadığına dair rapor hazırlattı. 6 Kasım 1987’de, azledilmesini içeren rapor kendisine okunan Burgiba, 2000 yılındaki ölümüne kadar kalacağı ev hapsine alındı. Bugün Burgiba’nın Munastir’daki anıtmezarının duvarında, kendisinden “Tunuslu kadınları özgürleştiren adam” olarak bahsediliyor.

***

Aslında yazıya başlarken niyetim, İslâm dünyasında dine bakışın değişimi ve toplumsal belirtileri görülmeye başlayan yeni bir tür laiklikten söz etmektir. Tunus ve Türkiye’nin geçirdiği değişimlere atıfta bulunup sözü Fas, Mısır ve Suudi Arabistan’da dinin devlet eliyle şekillendirilmesine getirecektim. Ama Tunus’un yakın tarihindeki bazı hadiselerin, özellikle genç okurların dikkatini çekebileceğini düşünüp, lafı uzattım.

Bu yazı, sonraki için bir mukaddime olsun. Çarşamba günü Fas, Mısır ve Suudi Arabistan örnekleri üzerinden, toplumların din algılarındaki dönüşümleri konuşalım.

AMAN HA, ORUCUMUZU ÜZMEYELİM

Siyasi atmosferin zirve yapacağı bir mevsimde oruç tutacağız. Ramazan'ın tamamında hatta bayramda bile gündem hep siyaset olacak.

Ramazanimizin ve orucumuzun yaralanmasından, incitilmesinden korkuyorum. Çünkü bu anlamda olumsuz ortam çok müsait olacak.

Elbette meşru siyaset vardır ve mutlaka yürütülecektir, kimse bundan bîgâne kalamaz. Bizler siyaseti ibadet olan ibadeti de siyaset olan bir düşüncenin mensuplarıyız.

Fakat bugünkü siyaseti tam olarak kendimiz dizayn etmediğimiz, ilkelerini kendimiz koymadığımız, bir anlamda mecbur bırakıldığımız için çok dikkatli olmamız gerekmektedir.

Daha da önemlisi ittifak adına partiler arasında bugüne kadar hiç görülmedik çapraz ilişkiler kurulmuş durumda. Gerek bu ilişkileri savunma adına gerek eleştirme adına hakkaniyetten uzak savunma ve ithamlar oldukça fazla görülecektir.

İşte böylesi bir ortamda Ramazanımızı kirletmeyelim, yaralamayalım, orucumuzu incitmeyelim diyorum.

Nasıl mı? Birincisi kendimizi tamamen siyasete kaptırmak suretiyle bir hataya düşmeyelim. İbadetimizi, zikrimizi, şükürümüzü ve özellikle Rabbimizin Kitabı üzerindeki yoğunlaşmamızı gevşetmeyelim.

İkincisi; siyasetin zaten kendi bünyesinde mevcut olan kirlere bulaşmak suretiyle ziyana girmeyelim.

Kendimizi sunarken ve düşüncemizi ifade ederken de haktan ve adaletten ayrılmadan yapmalıyız, karşımızdakileri tanımlarken de aynı titizliği göstermeliyiz.

Hatta bu yönümüzle öne çıkmalıyız, kirlenmeden, üzmeden nasıl siyaset yapılmış insanımıza bunu göstermeliyiz. Çünkü insanımızın belki en çok görmek istediği de budur; siyasette dürüstlük, temizlik ve hakkaniyettir.

Türkiye buna hasrettir, dünya buna hasrettir.

Yine başa dönelim; Oruç bizi temizlemek için, arındırmak gelmiştir. Hem sadece bedenimizi değil, bütün uzuvlarımızı, gözümüzü, gönlümüzü, dilimizi, kulağımızı, malımızı, mülkümüzü, yuvalarımızı her şeyimizi pırıl pırıl etmek için gelmiştir.

Aman ha seçime kurban etmeyelim.

DUYDUNUZ MU DOSTLAR, RAMAZAN GELİYOR!

Eski Müslümanların ihya ettiği bir “Üç aylar” vardı... Gelişi şenlik, gidişi bayramdı (Ramazan Bayramı)... Bu ayları öylesine özümsemişlerdi ki, erkek çocuklarına Recep, Şaban, Ramazan isimlerini verirlerdi O tarihlerde zamanın ibadetle irtibatı vardı: Recep ile Şaban hadislerde, Ramazan âyetlerde kutsanmıştı. Ay isimleri değişince, zamanın ibadetle irtibatı koptu: Kim bilir belki de bu yüzden değiştirildi. Üç aylarda insanlar daha halim-selim, daha anlayışlı, daha nazik, daha paylaşımcı olurdu... Zaten “kıble yürekli” insanlardı, ama üç aylarda daha derin bir huşu’ ve huzurla kibleye yönelirlerdi. Böylece ruhen ve bedenen ramazana hazırlanırlardı. Şurada ramazana az bir zaman kaldı. Kavgalarımıza zerre kadar ara vermiş değiliz. Al takke ver külah!.. Senin adayın, benim adayım!.. Senin takımın, benim takımım! Anlamsız bir “Sen-ben kavgası” almış başını gitmiş. Kimi politikacılar gök kubbeyi üstümüze indiriyor!.. Kimi televizyon yorumcuları yanardağ olup alev püskürüyor! Gerginliğin ucu bize de dokunuyor: O kadar ki, yaklaşan ramazanı unutup birbirimize saldırıyoruz. Kalan vakitlerimizi, “Yaz geliyor, incelem” seremonisi ile tatil plânları götürüyor. Ramazan hiç hesapta yok! Hayat projemize ramazan dâhil değil. Bir “Keşke gelmeseydi” dememiz eksik! Tabii bir de “Yazlık alış-veriş” var: Kışlıklar gardroba, yazlıklar askıya! Eskilerimiz belli bir yaşa geldiklerinde kefenlerini alır, dolaba koyarlar, ölümü hatırlamak için de sık sık çıkarıp bakarlardı. Hatta mezar yerlerini bile hazırlarlardı... Şimdi “Hiç ölmeyecekmiş gibi” yaşıyoruz. Fakat ne çare, ölüyoruz! “Şahadet parmağıdır göğe doğru minare; Her nakışta o mana: Öleceğiz ne çare?..” (Necip Fazıl). Eski Müslümanların lüksü, tantanası, modası, gösterisi, gösterişi yoktu. “Dünyevî” beklentilerle kendilerini oyalamaz, gönülleri Kâbe’de yaşarlardı... “İsraf toplumu” değil, “infak (yardım) toplumu” ydu, eskilerimiz... Komşunun başı ağrısa yürekleri ağrır, o aç yatıyorsa tok uyumayı “insanlık ayıbı” sayarlardı! Bir mahallede birinin aç ve açıkta kalması demek, o mahallede yaşayan tüm zengin Müslümanların ayıplanması demektir... Hayat “iman” çerçevesiydi: Allah’ın yasakladıkları, devletin yasaklarından önce gelir, “Elâlem ne der?” kaygısını değil, “Allah ne der?” idrakini baş tâci yaparlardı. Çoktan beri hayatımızı inançlarımız şekillendirmiyor, siyasal, sosyal, ekonomik, çoğu “kâr” amaçlı kaygılar biçimlendiriyor. Hayat tarzımız inançlarımızla örtüşmüyor! Ahiretimizle hayatımızın arasına “lüks” girdi, “teknoloji” girdi, “moda” girdi, kısacası “dünya” girdi! Bir türlü aşamıyoruz!

Yavuz BAHADİROĞLU / Yeni Akit / 07.05.2018

RAMAZAN VE COLA

Cola ile ilgili bir okurumuzun bizlere gönderdiği soru şu şekilde;

Değerli hocam, malum çok kısa bir süre sonra mübarek ramazan ayını idrak edeceğiz. Gazlı içecekler, özellikle de Colalarla ilgili bir şeyler söyler misiniz? Her yıl Ramazan ayında adeta bizleri kandırırçasına yapılan sözde İslami görünümlü reklamlar neticesinde düşmanlarımızın içecekleri maalesef su gibi tüketilmektedir. Boykot listelerinde adı geçen gazlı içeceklerin hükmüyle ilgili ramazandan önce, sakınılması adına bizlere tavsiyelerde bulunur musunuz?

Fikhi bir kaideye göre “eşyada asıl olan mübahlıktır.” Kesin bir şekilde içerisinde necasetin bulunmadığı tespit edilen bütün yiyecek ve içecek çeşitleri İslam tarafından helal kılınmıştır. Aksi bir durumun söz konusu olduğu ve kesin olarak içerisinde necis olduğu bilinen her türlü yiyecek ve içecek türleri ise haramdır. Bu bakımdan gayri Müslimler tarafından üretilen yiyecek ve içeceklerde domuz eti ve alkol bulunduğu tespit edilirse ya da paketlerinde bu durum kendileri tarafından ifade edilmişse bu gıdaları tüketmek haramdır.

Fakat bazı içecek çeşitleri vardır ki içerisinde ne tür katlı maddelerinin bulunduğu tam bir şekilde izah edilmemekle birlikte hakkında çoğu kez şüpheli ve şaibeli söylentiler duyulmaktadır. Bu tür şüpheli içeceklerden ısrarla kaçınmak gerekir. Birçoğu İslam düşmanı emperyalist güçler tarafından üretilen bu yiyecek ve içeceklerin içeriğiyle ilgili tam ve doyurucu bir açıklama yapılmamasının sebebi, ekonomik durumlarının zayıflamasından endişe etmeleridir. Zira ürettikleri içeceklerin azımsanmayacak kadarı Müslümanlar tarafından tüketilmektedir.

Özellikle bazı cola markaları, enerji içeceği, çikolata ve cips markaları gibi helal gıda sertifikası bulunmayan yiyecek ve içeceklerin insan sağlığına zarar verdiği, tıbbi kaynaklarca tespit edilmiş ve ısrarla uzak durulması vurgulanmaktadır. İçerisinde bulunduğumuz bu sırada yiyecek ve içeceklerin necis olup olmadığı tam olarak belli değildir. Bu bakımdan aldığımız her yiyeceği çok iyi araştırmalı ve öyle tüketmeliyiz. Ve elimizden geldiği kadar şüpheli şeylerden kaçınmalıyız. Günümüzde tükettiğimiz şüpheli şeylerin birçoğu aslı ihtiyaçlarımızdan değildir. Bu bakımdan tüketmemek en hayırlısıdır. Sevgili Peygamberimiz şöyle buyurmaktadır:

Şurası muhakkak ki, haramlar apaçık bellidir, helaller de apaçık bellidir. Bu ikisi arasında (haram veya helal olduğu) şüpheli olanlar vardır. İnsanlardan çoğu bunları bilmez. Bu durumda, kim şüpheli şeylerden kaçınırsa, dinini de, ırzını da tebrie etmiş olur. Kim de şüpheli şeylere düşerse harama düşmüş olur, tıpkı koruluğun etrafında sürüsünü otlatan çoban gibi ki, her an koruluğa düşebilecek durumdadır. Haberiniz olsun, her melikin bir koruluğu vardır, Allah'ın koruluğu da haramlarıdır...

(Buharî, Müslim, Ebu Davud, Tirmizî, Nesâî)

Hadiste de ifade edildiği gibi şüpheli şeylerden kaçınmak kişiyi harama düşmekten daima uzak tutar. Kesin olarak haram kılınan şeyler Müslümanlar tarafından zaten bilinmektedir. Şeytan ise Müslümanları bu haramlara, en kuvvetli oklarından biri olan şüpheli şeylerle yakınlaştırır.

Bununla birlikte ister helal ister haram olsun İslam düşmanları tarafından üretilen ve maddi kaynaklarıyla Müslümanlara zarar verenlerin mallarını satın almak caiz değildir. Bu tür markaları boykot etmek Müslümanların sorumluluklarındandır.

RAMAZAN'A BAKIŞ!

Önümüzdeki çarşamba günü nasip olursa Ramazan ayının ilk gününe kavuşmuş olacağız. Biz bugün bu ay ile ilgili Peygamberimizin irad buyurduğu bir hutbesini konu alan ve yorumlayan bir makaleyi sizlerle paylaşacağız:

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bize Şabân ayının son günü bir hutbe irâd etti ve şöyle buyurdu:

“Ey müslümanlar!

Büyük ve mübarek bir ayın gölgesi üzerinize düştü. Bu, içinde “bin aydan daha hayırlı olan Kadir Gecesi”nin bulunduğu bir aydır.

Bu ay, Allah Teâlâ’nın, gündüzlerinde orucu farz; gecelerinde teravih namazını nâfile olarak meşru’ kıldığı (mübârek) bir aydır.

Bu ayda kim bir hayr işlerse başka zamanlarda bir farzı yerine getiren kimse gibi sevap kazanır. Bir farzı edâ eden de, başka aylarda yetmiş farzı yerine getiren gibi sevap kazanır.

Bu ay, sabır ayıdır. Sabrın karşılığı da cennettir.

Bu ay, ihsan, yardım ve eşitlik ayıdır.

Bu ay, mü’minin rızkının arttığı bir aydır.

Kim bir oruçluyu iftar ettirirse bu, onun günahlarının başışlanmasına ve cehennemden kurtulmasına sebep olur. İftar ettirdiği müslümanın aldığı sevaptan bir şey eksilmeksizin onun kazandığı kadar da ayrıca sevap kazanır.”

- Bizim hepimiz bir oruçluyu iftar ettirecek imkana sahip değiliz... dediler.

Bunun üzerine Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem;

“Allah Teâlâ bu sevabı bir oruçluyu bir hurma veya bir yudum su ya da bir içim süt ile iftar ettirene de verir” buyurduktan sonra hutbesine şöyle devam etti:

“Bu ay, evveli rahmet, ortası mağfiret, sonu cehennemden kurtuluş olan bir aydır. Kim (bu ayda) emri altındakilerin yükünü hafifletirse Allah onu başışlar ve cehennemden âzâd eder.

Bu ayda dört şeyi çok yapınız. Bunların ikisi ile Rabbinizi hoşnud edersiniz; ikisinden de zâten uzak kalamazsınız.

Rabbinizi hoşnud edecek iki işiniz; lâ ilâhe illallah diyerek Allah’ın birliğine şehâdet etmeniz ve başışlanma dilemenizdir.

Uzak kalamayacağınız öteki iki şeye gelince, onlar da Allah’dan cenneti isteyip cehennemden kurtulmayı dilemenizdir.

Kim bir oruçluyu doyuracak olursa, Allah onu benim havuzumdan sulayacak o da cennete girinceye kadar bir daha susuzluk çekmeyecektir.” (İbn Huzeyme, Sahih, III, 191-192, (Thk. M.M.A’zamî), Beyrut, 1975)

Peygamber Efendimiz’in hutbesi pek açık ve nettir.

Ancak biz yine de dikkatimizi çeken birkaç nokta üzerinde bilhassa durmakta yarar görmekteyiz.

Peygamber Efendimiz, Ramazan-ı şerîfi mü’minlerin ferdi hayatları ve âhirete yönelik olarak kendilerine kazandıracağı neticeler açısından tanıtmıştır. Çünkü her müslüman kavuştuğu Ramazan ayından mutlaka kendisi için bir şeyler bekleyecektir. Bu beklentiler de elbette onun dünya hayatı ile ilgili olduğu kadar hatta belki de daha çok âhret hayatına yönelik olacaktır. Çünkü mü’min için gerçek istikbâl âhirettir.

Öte yandan; bilinen bir gerçektir ki, kişileri fert fert iyileşmeye teşvik etmek, toplumu belli bir iyileşmeye sevk etmektir. Çünkü cemiyetler fertlerden teşekkül etmektedir. Çünkü sevinçler ve güzellikler paylaşıldıkça büyür. Ramazan sevinci de paylaşıldığı ölçüde toplumu bürür.

Sevgili Peygamberimiz aleyhissalâtü ve’s-selâm Efendimiz, Ramazan’dan yararlanmak için ille de belli ölçüde maddî imkanlara sahip olmak gerekmediğini açıklamıştır. O, bu beyânı ile sanki “Allah Teâlâ rahmeti için baha değil bahâne ister” demek istemiştir. Bir yudum su bile “bahâne” niteliğini hâizdir. Zirâ iyilik kadar iyilik niyeti de önemlidir. O halde hiç kimse maddî imkanlarına bakıp bu ayda ümitsizliğe düşmemelidir. Peygamber Efendimiz’in “Allah’ı hoşnud edecek iki iş” olarak takdim ettiği, tevhid ikrarı ve mağfiret dileği, dikkat edilirse, her mü’minin diliyle yapabileceği bir kolaylıktır. Tevhid inancı ve şuuru Ramazan’da bilhassa kelime-i tevhid’i [onun anlam ve kapsamı olan Allah’ın zatında, isimlerinde, sıfatlarında, işlerinde ve hüküm koymakta tek olduğu; Hz Muhammed(s.a.v.)’in O’nun son peygamberi olduğu ve O’nunla gönderilen tüm ilâhî emir, yasak ve hükümlerin sonsuza değin gerçek, geçerli ve insanlığın mutluluğu için gerekli olduğu ilkesini] sık sık tekrarlamak suretiyle yüreklerde güçlendirilmeli, kökleştirilmelidir. Zaten “Kalbler Allah’ı anmakla tatmin olur.” er-R’ad (13), 28 Gerek “Bin aydan daha hayırlı Kadir Gecesi”, gerekse Ramazan’da yapılacak iyilik ve ibâdetlerin, başka zamanlarda yapılanlardan farklı karşılık göreceğine dâir açıklama, “Ramazan’ın fevkalâde bir imkan” olduğunu göstermektedir. Herkesin bildiği bir gerçektir ki, fevkalâde imkanlar, fevkalâde sorumlulukları beraberinde getirir.

Sevgili Peygamberimiz, bir taraftan, Ramazan ayında yapılacak işlerin kıymetini anlatırken, bir taraftan da bu konulara ilgisiz kalacakların her zamankinden çok daha büyük kayıplara, zararlara uğrayacaklarını anlatmış olmaktadır...

Peygamberimizin Ramazan’ı “sabır ayı” olarak tavsif etmesi onun gerçekçiliğinin açık delilidir. Ramazan’da din ve ibâdet disiplinine daha sıkı bir şekilde girmenin; bunun hisler-hevesler, çevre ve fizikî bünyede meydana getireceği değişikliklerin baskısına, saygısızlıklara, hâsılı bütünüyle günlük hayata karşı sabrın en çok gerektiği ay Ramazan’dır. Bunu herkes kendi tecrübeleriyle bilir.

“Uzak kalamayacağınız iki iş, cenneti istemek, cehennemden kurtulmayı temenni etmek” tespiti de Peygamberimiz’in gerçekçiliğinin bir başka ifadesidir. Çünkü hiç kimse mutluluk ülkesi cenneti reddetmez yine akli başında kimse de cehennemde azab çekmeyi istemez.

Efendimiz’in hutbesinden anlaşıldığına göre Ramazan, en tabîi isteklerimizden en önemli görevlerimize kadar her şeyin değerinin çok büyük ölçüde arttığı bir mevsim olmaktadır. Bu, arzuların gerçekleşmesi için gösterilecek gayretlerin zamanı olmak bakımından Ramazan’ın “cihad ayı” olduğu anlamına gelir. Zaten bayram da cihadla kazanılan zafer sevincinin adıdır.

* Prof. Dr. İsmail Lütfi Çakan, “HADİSLERLE GERÇEKLER -İslâm Öncelikli Bir Hayat İçin-”, s.184
Süleyman ÖNSAY / Yeni Akit / 11.05.2018

KUR'AN'DAN AYET ÇIKARMA CEHALETİ

Kitaplarını yaz-boza çevirenler; hızlarını alamamış olacaklar ki, şimdi de Kur'an-ı Kerim'in akıbetini nasıl kendi akıbetimize çeviririz diye düşünmeye başladılar. Aydınlıkları şaibeli Fransız 300 yazar Yahudilerin aleyhine olduğuna inandıkları bazı ayetleri Kur'an'dan çıkarmayı teklif etmişler. Biz de kabul edince, iş oldu bitti olacakmış galiba! **Her tarafı cehalet, bayağılık ve utanmazlık kokan bu teklifi neresinden ele alalım!** Neresine dokunsanız elinizde kalacak olan bu teklifi yapanlar acaba hayatlarında bir kez Kur'an'ı incelediler mi? Bir defa Hz.Peygamber'in (s.a.v.) kendisi gibi düşünmeyenlere gösterdiği toleransı araştırdılar mı? Hatta acaba bir kez Tevrat veya İncil'i okudular mı? Bu kitaplarda geçen sert ifadeleri anlamak için hiç çaba harcadılar mı? Doğrusu merak ediyorum.

Engizisyon kuranlar, şimdi de kutsalı kirletmek için hamle yaparken bütün insanlığa zarar verecek bir akımın tetikçisi olduklarını biliyorlar mı acaba! Bu sözde aydınlara öncelikle Tevrat, Zebur ve İncil'in kaynağını sormak zorundayız. Teolojik bir tartışma için değil ama bu insanları tanımak için bu şart. Sizler kadim ve cedid ahitlerin Allah'tan geldiğine inanıyor musunuz? Yoksa bu kitapların din adamlarının kendi yazdıkları olduğuna mı inanıyorsunuz? Eğer bu kitapların kaynağı sizce de Allah -Tanrıise kitaplardaki ayetleri çıkarmayı nasıl teklif edersiniz? Yani siz bu işleri Allah'tan daha mı iyi biliyorsunuz?

Yok eğer Tevrat, Zebur ve İncil size göre din adamlarının derledikleri ayetleri kapsıyorsa o zaman sizin hiç bir kutsalınız yok demek ki. Şimdiki haham ve rahipler dilediklerini çıkarır, dilediklerini eklerler bu kitaplara.

Elbette bir Müslüman olarak ben; Tevrat, Zebur ve İncil'in tebdil ve tağyire rağmen - şu anda da içinde ilahi kaynağa dayanan ayetler olduğuna inanıyorum. Peygamberleri dönemindeki kitaplarında tamamen (o dönemde) ilahi olduğuna inanıyorum.

Onun için biz kitaplara ve peygamberlere iman ediyoruz. Sözde aydın yazarlara şunu anlatmak lazım; Bizim kitabımız kaynak itibariyle vahye dayanıyor. Sizin temel kitaplarınız gibi. Onun için bizim **bu Yüce Kitabımıza dokunma şansımız ve imkânımız ve de haddimiz yok. Sizin de cehalet kokan ve her türlü akıldan yoksun bu teklifinizi en hafif deyimle hadsizlik olarak görüyoruz.** Siz bu teklifle; insanlığı karanlığa ve teolojik tartışmaların kaosuna atmak istiyorsunuz. Bu işler Şanzelize kafelerinde oturup dedikodu etmeye benzemez.

Batılı yazarlara ne lazım?

Batılı aydınlar eğer bir iş yapmak istiyorlarsa dünyadaki sömürü düzenine karşı seslerini yükseltmeli. Batılı aydınlar kendi ülkelerinde kişi başına düşen gelir ile Afrika ülkelerinde kişi başına düşen gelir arasındaki vicdansız açığı nasıl kapatırız diye düşünmeli. Batılı aydınlar 'dünyada kadınlara uygulanan seviyesiz şiddet ve istismara karşı ne yapılabilir'i düşünmeli. Batılı aydınlar ülkelerindeki kimyasal başlıklı füzelere, insanları yok edecek silah üretimine, pazarlamasına karşı seslerini yükseltmeli.

Batılı aydınlar hâlâ devam eden esmer insan fobisini, ırkçı yaklaşımları tarihe gömecek hamleler geliştirmeli. Batılı aydınlar; Suriye- Irak- Filistin- Afganistan- Arakan ve benzeri ülkelerde neler olduğunu anlamak için çaba sarf etmeli. Şu soruyu sormalılar eğer vicdanları varsa! Müslüman ülkelerdeki idareciler bizim emir, komuta ve yönlendirmelerimizle ülkelerini harap ettiler. Yüz binlerce çocuk öldü. O çocuklar da bizim çocuklarımız gibi yaşam doluydular. Sonra bir füze ile daha çocukken, neden, niçin, kim tarafından vurulduklarını anlamadan öldüler. Neden? Neden? Neden? Daha iyi yemekler yiyelim, daha iyi tatil yapalım diye mi? Siz aydınlar niçin bunları sormadınız? Elbette batıdaki yazar -sanatçı- çizer arasında vicdanlı olanı elbette var, ama rüzgâr hiç böyle esmiyor.

Yahudiler hakkındaki ayetler

Bu cahiller Kur'an'ın birçok ayetinde Peygamberlerine bağlı ve temiz bir ahlaka sahip Yahudi, Hıristiyan ve Sabiilerin övüldüklerini bilmezler.

Kur'an'ın; Hıristiyanların Müslümanlara en yakın din sahibi olduklarını, bazı rahiplerin hakikat karşısında gözyaşı döktüklerini ifade ettiğini bilmezler. Bu cahiller Kur'an'ın eleştirdiği Yahudilerin veya başka düşünce sahiplerinin; doğru yoldan çıkan, hakikati tahrip eden, insanlara zarar veren, ahlakını yitirmiş olan kısmını oluşturduklarını bilmezler.

Bu cahiller Kur'an'ın doğru yoldan çıkan ve günaha batmış Müslümanları da kıyasıya eleştirdiğini bilmezler.

Çünkü bunlar Müslümanları tanımak için bile olsa bir defa Kur'an'ı okumamışlardır. Kısacası Kur'an'ın; bir ırk veya dini toptan reddetmediğini, yanlış yolda olan ve şer odağını oluşturanları tenkit ettiğini bilmezler. Zira önlerine getirilmiş, bağlamından ayrılmış bir iki metine bakıp imzayı atarlar. Bu iş maalesef işte bu kadar basit ve ucuz maalesef.

Bizde de aydın olmak böyle bir şey. Kur'an'dan bir iki ayeti reddet, peygamberi tartış, halkı küçük gör, tepeden bak, birkaç hadis inkâr et, mezhep imamlarını aşağıla, yani din maskarası ol, bol bol yabancı terim kullan, Müslüman olarak anılmaktan rahatsız ol, al işte sana şövalye sıfatı.

Müslümanlara düşen...

Biz bütün bu aptalca art niyetli hamleye karşı çok akıllı ve soğukkanlı olmalıyız. Uygun bir dil ve kalemlerle Allah'tan gelen metinlere dokunulamayacağımızı anlatmalıyız.

Kendi kitaplarına olanın Kur'an'a olmayacağını aktarmalıyız. Tarihi bir olayı anlatan kutsal metinlerin hangi gerekçeyle ve niçin geldiğini anlatmalıyız. Her çirkin hamle; bizi biraz daha zinde tutmalı. Bu tür saldırılar bizim için fırsata dönüşmeli. Kendimizi anlatmak fırsatı doğmalı bize. Hz. Peygamber (s.a.v.) Yahudi olan Hz. Safiyye ile evlendi. Hz. Hafsa'yı Yahudi olduğu için eleştiren kadınlara karşı İsrailoğulları peygamberlerini -Hz. Musa ve diğerlerini- överek Hz. Safiyye'nin geldiği geleneği övdü.

Hz. Peygamber (s.a.v.)Yahudi tüccarlarla alışveriş yaptı. Ticaret kurdu. İslam'a saldırmayanlarla iyi geçindi. Hz. Ebu Bekir, savaş halinde; Haham ve papazları öldürmeyin, Kilise ve Havraları yıkmayı emretti. Kısacası; müthiş bir mazimiz var. Geleceğe ümitli olan bir ilahi referansımız var. Ama... Ama güçlü bir dini ve diğer alanlarda lobimiz yok. Başta dini olmak üzere, her alanda güçlü isimlerle güçlü lobiler kurmalıyız. Birebir ilişki kuramıyoruz. Bilgilendiremiyoruz. Kendilerini aydın sayan, hakikatin cehalet karanlığında boğuşan birkaç söz aydının hamlesine karşı müdafaaya geçiyoruz ki biz bunu hak etmiyoruz. Çünkü geçmişleri yığınla kan ve acıyla dolu olanlar bize ders vermeye çabalyorlar.

Son Söz: Bu sözde aydınlar ellerinin altındaki Tevrat ve İncil'i okusalar, inanıyorum ki bu kitapların da en azından dörtte birini değiştirmeyi teklif edeceklerdir. Aydınlanmak ve sanatçı olmakla zaman harcadıkları için henüz sıra o kitaplara gelmedi herhalde. Kur'an-ı Kerim çok sade, temiz, nezih bir ifade ile; 'sizin dininiz size, benim dinim bana' diyor. Bütün gayretlerimize rağmen bir şey değişmezse, bağnazlıkları devam edecekse bu kişilere denecek en son söz bu olur herhalde.

***

83 yıla denk gelen gece

Ramazan'ın en önemli gecesi **Kadir Gecesi**'dir. Bu gece fazilette Kur'an'ın ifadesiyle 83 yıla (bin aya) denk gelen bir gecedir. Bu geceyi ıskalamayalım.

***

Ramazan geliyor

Salıyı çarşambaya bağlayan gece mübarek Ramazan'ın ilk sahuruna kalkacağı Rabbim nasip etsin.

Ramazan ayı, şeytanların zincirlendiği, kabir azabının hafifletildiği, Yüce Kitabın inmeye başladığı, içinde Kadir Gecesi gibi çok önemli bir zaman dilimini barındıran bir aydır.

Bu ayda insanlar daha tahammüllü ve affedici olmaya gayret eder. Onun için Peygamberimiz (s.a.v.) siz oruçluysenize size sataşana 'ben oruçluyum' deyip geçin buyuruyor.

Bu ayda Kur'an-ı Kerim'le irtibatımızı yenileyelim. Namazımızı ihmal etmeyelim. Fakirleri hatırlayalım. Kalbimizi Ramazan sevgisiyle dolduralım.

Ramazan hayırda yarışma ayıdır.

Hadi bakalım! Rahmete, sevgiye, affa, merhamete, zarafete, güzelliğe koşalım. Ramazan Kerim Ramazan bütün güzelliğiyle geliyor.

Hadi bakalım...

HER İNSAN, ÖNCE DİNİNİ ÖĞRENMELEDİR

Dini, imanı doğru olarak öğrenmek için tek çare, Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarını okumaktır. Bu kitapları bulmak, Allahü teâlânın büyük bir ihsanıdır.

Genç kardeşlerimize altın öğütler -23-

Sevgili gençler! Dünyanın neresinde olursa olsun, her insana önce lâzım olan şey, dînini, imanını öğrenmektir. Din, eskiden İslâm âlimlerinden kolayca öğrenilirdi. Şimdi, âhir zaman olduğu için, hakiki bir din âlimini bulmak çok zor oldu. Cahiller, İngilizlere satılmış olan ahmaklar, din adamı olarak her tarafa yayıldı. Şimdi dîni, imanı doğru olarak öğrenmek için tek çare, Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarını okumaktır. İslâm düşmanları, gençleri aldatmak için, bozuk din kitapları yayıyorlar. Hakiki din kitabı bulup okumak, çok güç oldu. Gençler, muhtelif oyunlara bağlanıp, hakiki kitap bulmaktan ve okumaktan mahrum edilmektedir. Birçok gencin, oyundan başka bir şey düşünmediklerini görüyoruz. Bu hastalık, gençler arasında yayılmaktadır. Müslüman ana-babaların, çocuklarını bu hastalıktan korumaları çok lâzımdır. Çocuklarına dinini haber vermeleri ve din kitabı okumaya alıştırmaları lâzımdır... Bazı ahabplarımızın çocuklarının zararlı oyunları oynamaktan yemek yemeyi bile unuttuklarını görmekteyiz. Böyle çocukların, okul kitaplarını bile okuyup sınıf geçmeleri imkânsız olmaktadır. Anaların, babaların çocuklarına hâkim olmaları, kitap okumaya alıştırmaları lâzımdır. Bunun için, "Hakikat Kitabevi"nin yayınladığı **(İslâm Ahlâkı)** kitabını okumalarını herkese tavsiye ediyoruz. Bu kitabı bulup okuyan, dînini, imanını öğreneceği gibi, İslâm düşmanlarının nasıl çalıştıklarını da anlayacaktır. Analar, babalar bu vazifelerini yapmazlarsa, dinsiz, imansız bir gençlik hâsıl olacak, vatanımıza, milletimize çok zarar verecektir.

Ehl-i sünnet âlimlerinin Allah rızası için yazdıkları kitapları bulup okumak lâzımdır. **(Se'âdet-i Ebediyye)** kitabı da, genç Müslümanların cahil kalmaması, bir yere kapanıp hurâfe kitapları okumakla, nâfile ibadetlerle ömrünü çürütüp, farz olan çalışmaktan kaçanları gaflet uykusundan uyandırmak için yazılmıştır. Bu kitap yalnız okumak için değil, anlayıp ona göre çalışmak, fen bilgilerinde de kâfirlerden ileri geçmek için yazıldı...

Dinimiz, hiçbir zaman hayatın idamesini temin edecek faaliyeti aksatan bir ibadet emretmiyor. Allahü teâlâ; **"sizleri müşkil duruma sokacak bir ibadet emretmedim"** buyuruyor. Dînî vecîbelerin ifasında her şeyi kolaylaştırmış, sadeleştirmiştir.

Genç kardeşlerim! Müslümanlık, dünya ile alâkasını kesip, herkesi, her şeyi kötü gören, üzülen, hayatı kendine zehir eden "yaşayan ölü" gibi olmak değildir. Her Müslümanın, gelecekte ekme parası sâhibi olmak, İslamiyete ve Müslümanlara faydalı olmak için düşündüğü gayeye varması için çalışması, birinci vazifesidir...

HARAMA VE KÜFRE DÜŞMEMEK İÇİN...

İlim sahibi, dinin emir ve yasaklarını bilir ve bunlara aykırı iş yapmaz. Âlim, kendisinin kusurlarını bilir ve ilmiyle amel ederse nûr üstüne nûr olur.

Din büyükleri "Bütün kusur ve aşağılıkların anası cehalettir" buyuruyorlar. Allahü teâlâ bir kulunu yüceltmek isterse ona faydalı ilim verir, her ilmi herkese vermez. Allahü teâlânın aşağı kimselere vermediği ilim, imân ve marîfet yani Allahü teâlâyı tanıma ilmidir...

İlim başlı başına hayırdır. Çünkü ilim sahibi, haram ve helâli, dinin emir ve yasaklarını bilir ve bunlara aykırı iş yapmaz. Âlim, kendisinin kusurlarını bilir ve ilmiyle amel ederse nûr üstüne nûr olur.

Câhil ise böyle değildir. Kişi, cahilliği sebebiyle her an harama, küfre düşmekle karşı karşıyadır. Peygamber Efendimiz **(Bir saat ilim öğrenmek, yetmiş senelik (nâfile) ibâdetten hayırlıdır)** buyurdu.

Kalbin rızkı din ilmidir. Kişi kitap okumaz ise, rıziksız kalır. Kişinin manevi rızkı olmayınca da, günâh işlemeye başlar. Günâh işledikçe de kalbi kararır, artık haram işlemek ona normal bir iş gibi gelmeye başlar. Bu hâle düşenin kalbi de ölür.

Hadîs-i şerîfte, **(Küçük günâha devam, büyük günâha sebep olur. Büyük günâha devam da küfre sebep olur)** buyuruldu.

Harama, küfre düşmemek için dinimizi iyi öğrenmeliyiz. Bunun için de muteber bir ilmihâl kitabından her gün birkaç sayfa okumayı alışkanlık hâline getirmek lâzımdır.

Kişi ilmi ile amel ediyor, Allah rızası için Müslüman kardeşine muhabbet besliyor ise, ahirette büyük nimetlere kavuşur. Ahirette, bazı kimselerin hesabı, Sırat'tan geçmeleri o kadar süratli, o kadar kolay bir şekilde olacak ki, bunlar farkında bile olmayacaklar. Melekler bunlara soracaklar:

-Siz bu mertebeye nasıl kavuştunuz?

Onlar şöyle cevap verecekler:

-Biz dünyada sadece Allah rızası için birbirimizi severdik. Biz birbirimize gösterdiğimiz muhabbet sebebiyle bu derecelere kavuştuk.

***

Müslüman, Müslüman kardeşini dünyalık menfaatler sebebiyle değil, her şeyden önce din kardeşi olduğu için sever. Kendi kavuştuğu nimetlere Müslüman kardeşinin, arkadaşının, sevdiği kimselerin de kavuşmasını ister. Nitekim, hazret-i Ebû Bekir, Peygamber Efendimizin peygamberliğini öğrenince, İslâmiyet ile şereflenince ilk işi arkadaşlarını da bu nimete kavuşturmak oldu. Peygamber Efendimizden hemen izin istedi:

-Yâ Resûlallah! Arkadaşlarımı da getireyim mi, onlar da bu şerefe nail olsunlar.

Peygamber Efendimiz, izin verince hemen gidip arkadaşlarını toplayıp getirdi. Onlar da İslâm ile şereflediler. Hazreti Osman, Zübeyr bin Avvam, Abdurrahman bin Avf, Sa'd bin Ebi Vakkas hazretleri gibi Eshâb-ı kirâmın meşhurları bu vesile ile Müslüman olmuşlardı...

Hülâsa, Müslüman bütün varlığı ile Hak teâlâyâ yönelmeli ve her yaptığını Allah için yapmalıdır...